

Śaraṇagati

BR. 117

1.4.20.

JE LI KORONA MOŽDA PRERUŠENA KARUNA (MILOST)?

„Čovjek ne treba strahovati od smrti, već od toga da nikada ne počne živjeti.” – Marko Aurelije (121-180 AD), Rimski car, državnik i filozof

Znamo da svaki izazov u sebi nosi priliku za napredak. Ako prepoznamo priliku i djelujemo u skladu s time, čak se i najizazovnijaj prijetnja može pretvoriti u predivnu priliku za promjenu.

U ovom je trenutku cijeli svijet vrlo očigledno suočen s takvom prijetnjom. Primio sam pismo od jednog bliskog prijatelja koji radi kao osobni savjetnik. Trenutnu je situaciju opisao na vrlo slikovit način:

„Tjeskobe, emocije, opasnosti. Izolacija. Tehnološka hiper-povezanost. Teret na roditeljima da nekako obavljaju svoj posao u pola radnog vremena kako bi se mogli brinuti za djecu kojoj je zabranjeno pohađanje škole (u nedostatku vremena za sebe i uz nedovoljan san). Osobe s radnim stažem od 25 godina koje odjednom gube sve, iznenada. (Imam klijenta koji je situaciju opisao upravo ovim riječima – i nazvao je "pravom noćnom morom," prinuđen da u trenu otpusti cijelo svoje osoblje do kojega mu je iskreno stalo). Izniman osjećaj krivnje onih koji su zaraženi i koji strance, ali i voljene osobe, dovode u opasnost od moguće smrti, osvještava u njima potrebu za samoizolacijom. Iznimno opipljiv strah od gubitka voljene osobe (od Covida-19 ili bilo koje druge potrebe za odgovarajućom njegom) zbog nedostatka resursa za njegovo ili njezino liječenje. Nemogućnost održavanja pogreba zbog opasnosti od okupljanja, a kamoli putovanja. Zamor suosjećanja onih koji pokušavaju služiti druge usred pandemije, uključujući one s visokorizičnim zaposlenjima. Kako ljudi, u punom

jeku ove situacije, mogu sve to probaviti? Ja poznajem barem jednu osobu koja iskušava svaku od ovih različitih dinamika, a u jednom trenu u skoroj budućnosti diljem svijeta, izgledno je da će mnogi imati isto iskustvo.”

Pa to zvuči jako ozbiljno, pomislio sam. Virus je u svoje ruke preuzeo važne odluke, dok je svjetska populacija primorana da potpuno promijeni svoje navike proizvodnje. Putovanja, poslovanja, konzumiranja, zabave, i još mnogo toga. Primorani smo činiti ono što od davnina znamo. Kako bismo preživjeli kao vrsta, morat ćemo drastično pojednostaviti život koji čini štetu okolišu, ljudima (posebno onim obespravljenima) i po mom mišljenju, milijunima nevinih životinja koje dnevno stižu u klaonice. Dok se sve države redom bore protiv pandemije, pozvani smo da o svemu promislimo.

No usred ovog ludila, postoje i drugi važni znaci... Nebo se čisti (samo pogledajte nedavne fotografije iz kineskih industrijskih gradova). Mnogi ljudi usporavaju tempo života i provode više vremena s voljenim osobama. I najvažnije od svega, neki osjećaju poziv da tragaju za onime što su zaboravili – svoj odnos sa širom slikom i onime koji se nalazi iza svega.

Ovdje leži prilika. Dok korona hitro briše ploču moderne civilizacije, mi možemo ispisati bolju priču s vrijednostima koje će nas nadahnuti. Iako se svijet kakvog poznajemo raspada, u isto se vrijeme rađa i oblikuje drugi svijet. Iz ovog bi se povoljnog kuta korona zapravo mogla zvati *karuna* ili milost, samo prerusena.

DVIJE VRSTE MILOSTI – Perspektiva svjesnosti Kṛṣṇe

Tekstovi drevne mudrosti – Vede – obavještavaju nas o dvije vrste milosti: *mayamayi karuṇā* i *svarūpa-śakti-mayi karuṇā*. Prva vrsta milosti – *mayamayi karuṇā* – podrazumijeva samilost koja se širi kroz medij svijeta. S namjerom da omogući ispunjenje bezbroj želja uvjetovanih duša, Kṛṣṇa je očitovao kozmičko polje uživanja sa svim planetima i odgovarajućim učicima. Međutim, bez obzira na to koliko živa bića pokušavala uživati, bilo u raju ili paklu, ili negdje između, ostat će nezadovoljna, preplavljena karmičkim dugovima koje su u međuvremenu stvorila. To se često iskušava kao snažna patnja, i ljude može baciti u toliki očaj i osjećaj krivnje da u najmanju ruku pozele odustati od uzroka svoje patnje. U tom trenutku postaju otvoreni za nove perspektive; moguće i za novi život. Neki se čak okrenu Kṛṣṇi, postajući *bhakte*. Na taj način kriza može pomoći osobi da se probudi iz iluzije. Druga vrsta milosti – *svarūpa-śakti-mayi karuṇā* – izravna je Božja samilost, koja duši pomaže da osjeća devociju prema Kṛṣṇi i okrene Mu se služeći ga s ljubavlju. Ova je milost predviđena za one koji traže izravnu povezanost. Ona unutar srca razotkriva Gospodina, Njegova imena, Njegove odlike i zabave, i na kraju odvodi dušu natrag kući Bogu. Takva probuđena osoba predaje svoj lažni osjećaj kontrole i “upravljanja,” i iskušava moćna Gospodinova uređenja. Ljudi u Indiji redom opisuju fenomen ove dvije vrste milosti kao gorku i slatku

milost. Sve što nas okrene prema životu duboke unutarnje ispunjenosti može se smatrati milošću, bilo da je to gruba isporuka materijalnih posljedica koje vode do neusporedive promišljenosti ili cvat zdravne naklonosti samog Boga.

IDEALAN ODGOVOR – ŽIVOT U RAVNOTEŽI

Kao ljudska bića imamo odgovornost – drugim riječima, sposobnost reakcije. Tako možemo surađivati s prirodom. Priroda uvijek nastoji uspostaviti ravnotežu. U svakoj ekološkoj krizi, u krizi u odnosima ili zdravstvenoj krizi, uzrok je uvijek narušavanje ravnoteže. Dostizanje dobrobiti podrazumijeva ponovno uspostavljanje ravnoteže. Moderna civilizacija naučila je s lakoćom prihvatiti poroke – masovno nasilje i klanje životinja, eksploatiranje žena, neumjerenu intoksikaciju i obijesno laganje – čak i u najvišim krugovima rukovodstva. To je u današnje vrijeme toliko uobičajeno da se često niti ne smatra nepoželjnim. U svakom slučaju, neravnoteža vrijednosti dovela je do ogromnog karmičkog duga. U drevnoj Grčkoj svećenici Apolonova hrama u Delfiju podsjećali bi posjetitelje na važno načelo: *Ničega previše*. Život je u ravnoteži dobrovoljan ili prisilan. Kada živimo u ravnoteži, sve je dobro. *Bhagavad-gītā* (6.17) preporučuje: „Onaj tko je doveo u ravnotežu svoje navike poput jedenja, spavanja, rada i razonode može ublažiti sve patnje.”

PORUKA SVAKE KRIZE

Život osobu širokih pogleda jasno uči tome da traga za unutarnjim zadovoljstvom, ne iluzornim, izvanjskim uživanjem, tako što će nastojati postići ravnotežu u četiri životna područja:

1. NA DUHOVNOJ RAZINI – pobrinite se da svakodnevno nahranite svoju dušu duhovnim sadržajem.
2. NA TJELESNOJ RAZINI – razvijte snažno tjelesno zdravlje i otporni imunološki sustav.
3. NA EMOCIONALNOJ RAZINI – ostarite duboke osobne odnose i zaustavite negativnu unutarnju buku tako što ćete se usredotočiti na pozitivne ciljeve.
4. NA DRUŠTVENOJ RAZINI – uzvratite društvu tako što ćete aktivno doprinijeti dobrobiti drugih.

Svjesno uvođenje takvih navika nalik je učenju novog jezika – u početku je vrlo teško, ali nakon nekog vremena uživamo u dobrobitima učenja.

NADAHNJUJUĆE RJEŠENJE

U starija vremena, s namjerom da se diljem svijeta ponovno uspostavi ravnoteža praćena mirom i blagostanjem, izvodile su se složene i često vrlo skupe *yajne* ili vedski rituali. Śrīla Prabhupāda nas obavještava:

„Inteligentne osobe trebaju znati da u Kali-yugi ne postoji mogućnost izvođenja vedskih žrtvovanja... U postojećim okolnostima, u ovome dobu, za održanje ravnoteže društvenog mira i blagostanja, inteligentni bi ljudi trebali izvoditi *saṅkīrtana-yajñu* pjevajući sveta imena – Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare / Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare. Treba ugostiti ljude, pjevati Hare Kṛṣṇa, i zatim dijeliti *prasadam*. Ta će *yajna* zadovoljiti sve uključene... i tako će u svijetu vladati mir i blagostanje.” *Śrīmad-Bhāgavatam* 4.6.53 tumačenje. Iako se trenutno vjerojatno nećemo okupljati u velikim grupama, jako je dobro da uzmemo utočište u mantranju Svetih Imena kroz *japu* ili *kīrtanu*. Tako će nam se sve poteškoće ukloniti s puta. To će nam pomoći da osjećamo veće zadovoljstvo. A kada dobijemo viši ukus, niži će s vremenom otpasti. Zaokupimo li se duhovnim sadržajem koji nas uzdiže, lakše ćemo slijediti mjere tijekom trenutne krize, i što je još važnije, živjet ćemo uravnotežen život kada sve prođe.

DOBA SAVJESNE OSOBE

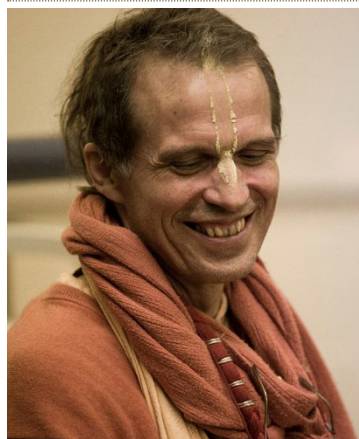
Korona će nas s vremenom napustiti. Baš kao što nas je i kuga napustila nakon što je ubila nevjerojatnu trećinu europske civilizacije u srednjem vijeku. Što ćemo onda nakon korone? Velik broj ljudi ima priliku da kao nikada nastavi s mudrim navikama kojima nas korona uči, te da tako postanu gospodarima boljeg života. To nam iskustvo, nadajmo se, jednog dana može omogućiti da virusu kažemo: „Hvala ti, pomogao si našoj vrsti da preživi u vrijeme kada je sve djelovalo jako kritično, i mnogi su izgubili nadu da se mi ljudi možemo promijeniti vlastitim naporima.”

Na kraju želim ponuditi još jedan prigodan aforizam Marka Aurelija: „*Jako je malo potrebno za sretan život; sve se već nalazi u vama, u vašem načinu razmišljanja.*” U svim je dobima i svim okolnostima istina da ćemo, ako živimo uravnoteženim životom, postati zadovoljniji sobom i manje ovisni o svemu što je izvan nas. Želim vam sve najbolje i puno duhovne snage.

Śacīnandana Swami

PS. Osjećam se pozvanim da izrazim duboko suosjećanje sa svima koji pate od ovog agresivnog virusa. Možda je dobro da znate da se ovdje u našem malom *ashramu* na jezeru svi svakodnevno molimo za dobrobit žrtava i njihove rodbine i prijatelja. Ovim sam člankom želio ukazati na moguće duhovno rješenje za epidemiju korone. Nadao sam se istaknuti neke duhovne uvide kako bi moji čitatelji mogli na ovu situaciju odgovoriti spretno i mudro. Život me naučio sljedećem: naučimo li svoje lekcije prije ispita, bolne korekcije neće više biti potrebne. U isto mi je vrijeme iznimno žao čuti da ljudi umiru i bore se s ograničenim potrepsinama.

PPS. Molim vas, budite dobro informirani o širenju virusa i preporučenim mjerama koje trebamo provoditi.

ŚACĪNANDANA SWAMI

seminari & događanja:

Trenutno će se nadolazeća događanja prenositi uživo s interneta.

Najnoviji raspored možete pronaći na www.sacinandaswami.com/hr

Više na: www.sacinandaswami.com